

דברי הכפר

ישראל במלחמה

UPSIDE DOWN WORLD

גיליון מס. 2808 * ט' שבט תשפ"ד * 19 ינואר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

בית כפר הנשיא משתתף
בצערם של אודי איילון
והמשפחה על מותם של
אימו מרים איילון ז"ל
ואחיו ברק איילון ז"ל
באירוע ירי נ"ט בכפר יובל

אנו מחבקים אתכם בשעתכם
הקשה

מירה וברק אילון ז"ל

אליהו, עינת, אמיר, אודי, ניר, לנועה וטליה במיוחד, ומשפחת איילון הרחבה לדורותיה, כל משפחת כפר יובל והחברים הרבים מהגליל העליון. אין נחמה שיכולה להשלים אובדן. לאובדן אדוות רבות, מעגלים שמתחילים בקטן ומתרחבים ככל שהבשורה הקשה פורסת כנפיים.

קשה לחשוב אפילו יום אחרי, שלא לדבר על הימים שיבואו איך ממשיכים בלי ברק ומירה זיכרונם לברכה. שלושה חודשים אנחנו בתוך התופת. התחיל רחוק בדרום וכמו שידענו בסוף הגיע אלינו למרפסת האחורית.

ההרג של ברק ומירה ז"ל, קשה מנשוא ברמה האישית. וצריך להגיד שגם ברמה היישובית והאזורית. זוהי מציאות שלא נוכל להשלים איתה. כולנו פה חיילים, כולנו בצבא יישובי קו עימות. היום זה כפר יובל, מתת, מטולה, מנרה. מחר זה כבר יהיה שדה אליעזר וכפר הנשיא.

מה בסך הכל אליהו, מירה וברק ביקשו לעשות? ליישם את החלום הציוני, לממש את המשאלה של כל משפחה חקלאית. לחזק את הפריפריה ולהפריח את פיסת גן עדן הקטנה שלנו בחקלאות מרשימה וקהילה בריאה.

אבל אנחנו לא יכולים לעשות זאת לבד. חתמנו על אמנה עם כל המדינה והעומדים בראשה לדורותיה, שנוכל להשלים את המשימה שלנו ולמען הדורות הבאים בביטחון מלא. עכשיו אנחנו חייבים שכל מי שאמון על ביטחוננו יעמדו באמנה.

ומשהו קצת אישי. מעל 100 ימים שאנחנו במשפחת פרנק, עוקבים אחר עומר נאוטרה, קצין בשריון, חייל בודד מאומץ אצלינו שחטוף בעזה. מלווים את המשפחה שלו מניו יורק ולא משלימים עם המציאות וחוסר האונים שלנו לעזור לו ומשפחתו. פדיון שבויים הוא חלק מהאמנה שעליה חתמנו כולנו. גם כאן אנו זקוקים לעזרה של כולם ועכשיו. בנינו ובנותינו יוצאים להגשים את החלום הציוני ולהבטיח את המשכו בידיעה שמדינת ישראל תשמור עליהם כחיילים ואזרחים, ותחזיר אותם הביתה בכל מחיר.

עכשיו, זה הכי קרוב לבית וללב. קהילת כפר הנשיא ידועה ביכולת שלה לעטוף ולחבק כל אחד בשמחות וגם ברגעים הקשים. לנו, לקהילה הקטנה והצנועה נוספה משימה גדולה מאד. ללקק את הפצעים של כל אחד מאיתנו ולחבק את משפחת אילון כמה שצריך. להיות לצידכם 24/7 בשקט, להביט ולתת מתי שנוכל וכמה שצריך.

אליהו, עינת, אמיר, אודי, ניר, יש לכם מעגלים נהדרים של תמיכה. קהילות שלמות שכואבות איתכם ואוהבות אותכם. רבים מאיתנו בעל כורחנו בעלי ניסיון עם האובדן והשכול. אנחנו פה להיות לצידכם. לתמוך, לחבק, ולהזיל דמעה. אבל אנחנו גם פה, כדי להחזיק בחום את כף ידכם ולהוביל אתכם לעבר האור, התקווה והריגושים של היום שאחרי. לכל אחד ואחת מגיע להמשיך עם חיוך, צחוק מתגלגל והעונג שמביאים הילדים והנכדים שממלאים את חיינו כל כך. כולנו חייבים להמשיך הלאה עבור מירה וברק היקרים.

שלא תדעו עוד צער, אלא ימים טובים שעוד יגיעו ובשורות טובות.

אוהבים אתכם, קהילת כפר הנשיא ואדוותיה הרבים.

לשמוע את האביב שר אפשר גם בלי ללכלך על הדס

1. אקדים ואומר שבהתמודדות למזכ"ל התק"מ אני בעד ליאור שמחה. מאוד.
2. ואחרי שאמרתי את זה ונשארתי בחיים, אני רוצה להוסיף ש א. שאין לי דבר וחצי דבר המועמדת הנגדית, הדס דניאלי ילין. וב. שאני מאוד לא אוהב את הנוהג האמריקאי של קמפיין שלילי שצמח בגינתו של היועץ ארתור פינקלשטיין ז"ל ושרוח מאוד לאחרונה.
3. לאחרונה פגשתי פה ושם בעיתונות הקיבוצית האינטרנטית מאמרים שמכפישים את הדס דניאלי ילין. ואני מתקשה להבין למה ולמי זה נחוץ. למי זה כל כך דחוף להציג בקמפיין בחירות להציג את המתמודד השני כנציגו של השטן. מה יש? מה כבר קרה? מי מת חוץ מארתור פינקלשטיין? כבר אי אפשר לנהל קמפיין בחירות בלי ללכלך על המועמד השני?
4. אז נכון שניר מאיר מנהל מלחמת חורמה נגד ליאור שמחה וסיבותיו עימו, וגם אני מאוד לא אוהב אותן. אבל מי מכריח אותנו להיגרר למלחמת בוך נגד המועמדת שלו למזכ"ל. הרי בכל פעם שאתם מכפישים את הדס אתם רק מחזקים ומתקפים את מועמדותה. ובכלל מי אמר שיש מועמדים שהם טלית שכולה תכלת וכאלה שהם שחורים משחור. הרי חז"ל כבר כתבו שאין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו, שאם תזוח דעתו עליו אומרים לו חזור לאחוריק (מסכת יומא דף כב).
5. במאמר תוקפני מאוד באתר האינטרנטי "בין חברים" כותב החבר אורי הייטנר מקיבוץ אורטל, "הייתי שמח להסתפק בדברי שבח על ליאור, אך הקמפיין של המועמדת הנגדית, הדס דניאלי ילין מדאיג ואני רואה לנכון להתייחס אליו. הקמפיין של הדס הוא מעבר בין הקיבוצים לשיח, שבו היא מלווה בידי ראשי המחאה – שקמה ברסלר, משה רדמן ואחרים. את הקמפיין מנהל נדב גלאון ממנהלי קמפיין המחאה. זהו צעד פופוליסטי. הדס יודעת שהציבור הקיבוצי היה חלק מרכזי במחאה...". הייתי שמח גם אני אילו הייטנר היה מסתפק בדברי שבח לליאור ונמנע מהקשר, השלילי בעיניו, של הדס למחאה.

6. האמנם נשכח מהחבר הייטנר, שהתנועה הקיבוצית עצמה צמחה מתוך המחאה הגדולה נגד ההלכה היהודית שלכדה את הצעירים בנתיב הקוראלס הגלותי. המחאה הגדולה כפי שבאה לידי ביטוי בשירו של דוד שמעוני "מרד הבן" (שהלחין אותו יפה מאוד ידידי רועי שפיגלר חבר קיבוץ שמיר):

7. מרד הבן | דוד שמעוני

אל תשמע בני אל מוסר אב
ואל תורת אם אל אוזן תט
כי מוסר אב הוא "קו לקו..."
ותורת אם "לאט לאט..."
וסופת אביב דוברה כן:
"הקשיבה, איש, לשיר הבן!"

לשיר הבן ולשיר הנין,
הבא מבעד ערפל עב...
ודרוס לך שביל
וסורה מן הדרך
הלך בה האב
כי למה תחטא את הדור,
דור עתיד רחוק מוצף אור?"

בלילה קר בליל אדר
בישון האם, בישון האב
התשמע איך הרוח שר
את שיר הבן, שיר גיל וקרוב?
בלילה קר בליל אדר
הקשיבה, איך האביב שר...

8. ובינינו הרי גם אורי הייטנר עצמו היה חבר ואפילו מוביל בתנועת המחאה נגד הירידה מרמת הגולן. זו שהיו לה, בעזרת השם הנשיא אסאד והמאבק של המחאה, הישגים די נאים עד היום. אז למה צריכה להיות לו בעיה אם אנשים שקשורים למחאה נגד הרפורמה המשפטית. זו שנרקחה במסתרים ע"י ארגון קהלת ההזוי והאנטי חברתי, ששם לא למטרה להילחם ולפורר את מדינת הרווחה. זה שהסוציאליזם כה מגונה בעיניו. והרי המחאה נגד הרפורמה המשפטית שהרבה חברות וחברי קיבוצים שותפים לה, נובעת בעצם מדרך החיים הקיבוצית עצמה, שבאה למחות על העוול החברתי וחוסר השוויון בין הבריות. ואיך נאמר בזהירות, גם הדרך שבה אורי עצמו תקף את הדס היא, איך לא, קצת פופוליסטית בעצמה.

9. לכן לסיום חברים יקרים, במתוטא מכם, הרבו בדברי שבח לליאור כאוות נפשכם והמעייטו בדיבורים בגנותה של הדס. כדי שבסופו של יום אוכל להטיל בשקט לקלפי פתק בעד ליאור שמחה בלב שלם ומלא שמחה. כי אם לא תגרמו לי להצביע מרוב מיאוס מהקמפיין השלילי בעד הדס דניאלי ילין.

10. וחשוב יותר מכל להעיף את המושחת המשחית מראשות הממשלה ויפה שעה אחת קודם!

בשבע דרכים נתפלג ובאחד אנחנו שבים

1. בשירו של אברהם בן יצחק "בודדים אומרים" מופיע משפט בן שלוש מילים בסוף הבית הראשון שמבטא אוקסימורון קשה מנשוא - "ועולם מצערו מתרוֹן".

2. בשלושת החודשים האחרונים אני מתחיל להבין באמת למה אברהם בן יצחק התכוון.

3. **בודדים אומרים** | אברהם בן יצחק

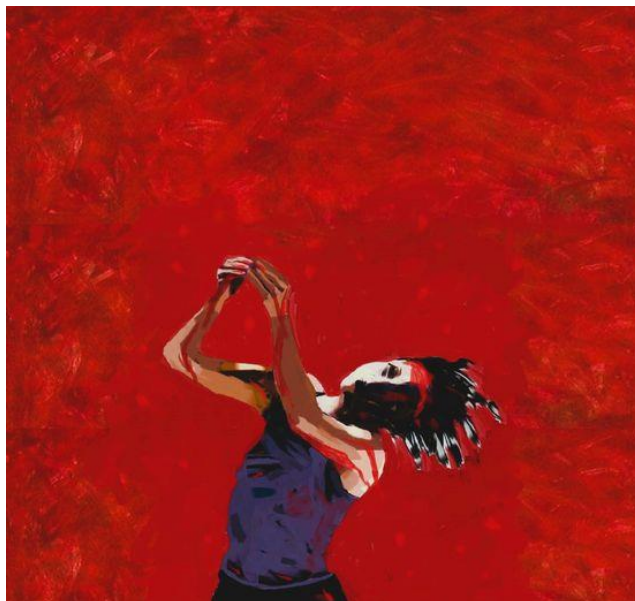
יום ליזם ינחיל שמש דועֶקֶת
 ולילה על לילה יקוֹן.
 וקיץ אחר קיץ יאסֶף בשלֶקֶת
 ועולם מצערו מתרוֹן.

וּמָחַר נְמוּת, וְאִין הַדְּבָר בָּנוּ,
 וּכְיוֹם צִאתְנוּ נַעֲמַד לְפָנֵי שֶׁעַר עִם נְעִילָה.
 וְלֵב כִּי יַעֲלֶז: הֵן אֱלֹהִים קָרְבָנוּ,
 וְהִתְנַחֵם וְחָרַד מִפְּחַד הַמְּעִילָה.

יוֹם לְיוֹם יֵשָׂא שֶׁמֶשׁ בּוֹעֶרֶת
 וְלִילָה אַחַר לִילָה יִשְׁפֹּךְ כּוֹכָבִים,
 עַל שִׁפְתַי בּוֹדְדִים שִׁירָה נַעֲצָרֶת:
 בְּשִׁבְעַת דְּרָכִים נִתְפַּלֵּג וּבְאַחַד אָנוּ שְׂבִים.

מאה ימים של מנוסה באין מנוס במנהרות עזה...

• ברק ומירה איילון ז"ל

תנחומינו וכאבנו לאודי ולכל משפחת איילון על מותם של האם מירה והאח ברק במתקפת טילים של החיזבאללה על ביתם בכפר יובל. הזעם על האיש ההוא היושב בבונקר בשכונת הדאחיה בביירות, על שולחיו ועל שלוחיו, לא במהרה ייעלם. נותר לאחל לכם, משפחת איילון, שלא תדעו עוד צער.

• הדס דניאלי לראשות התנועה הקיבוצית

הפגישה עם הדס דניאלי שנועדה לשבוע הבא, נדחית לעת עתה.

אני עדיין ממליצה מאד להצביע בעדה לתפקיד מזכ"לית התנועה הקיבוצית

הדס

מנהיגה לשם שינוי

הדס דניאלי ילין לראשות התנועה הקיבוצית

אני הדס דניאלי ילין, חברת קיבוץ יגור. נשואה להרן ואם לשלוש בנות. בעלת תואר MA בפסיכולוגיה ארגונית מהטכניון. מילאתי שורה של תפקידים שהכשירו אותי לתפקיד ראשת התנועה הקיבוצית:

- מנכ"לית התנועה הקיבוצית ומשנה למזכ"ל התנועה
- מנהלת מהילה בקיבוץ סער
- יו"ר קיבוץ אלונים
- יועצת ארגונית ל-60 קיבוצים במשך 17 שנה
- מנכ"לית שדולת הנשים בישראל
- חברת דירקטוריון בהנהלה הכלכלית של יגור ובחברת לנין בע"מ
- חברה בוועד מהל ובדיקטוריונים של ארגוני חברה אזרחית, חינוך, תרבות בתנועה הקיבוצית ומחוצה לה
- חברה בארגונים כלכליים של התנועה הקיבוצית

7 העקרונות שלי לניהול התנועה:

<p>הצבת הערכים הקיבוציים במרכז העשייה והחינוך: חקלאות והתיישבות, דמוקרטיה ליברלית ושוויון, מדינת רווחה סוציאל דמוקרטית הוגנת וצודקת, סולידריות וערבות הדדית, אהבת אדם, ואהבת הארץ</p>	<p>הנהגה והובלה</p>		
<p>חינוך מחדש: בתוכנו, ובמרחב בו אנו חיים</p>	<p>הכריפריה במרכז</p>	<p>חזוקת הקהילתיות</p>	<p>איחוד ודאייה מערכתית</p>
<p>פתיחות והרחבת השורות</p>	<p>גיוון,</p>		

ב-13 בפברואר בוחרים מנהיגה לשם שינוי

• ארץ חדשה

בין כ 200 התלמידים במחזור שהייתי המרכזת שלו בביה"ס "עמק החולה" הייתה קבוצת בנות, בעיקר מקיבוץ כפר בלום, שבלטו מאד בחכמתן ותבונתן, ובהיותן נערות אקטיביסטיות. בינינו המחנכים היינו מנסים להתנבא, מי מהן תהיה יום אחד ראש ממשלת ישראל.

השנים חלפו, הנערות בגרו והתפתחו כל אחת בדרכה. תומר שדמי, היא היום דוקטור תומר שדמי, מרצה וחוקרת משפט, אתיקה וטכנולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים. מפעם לפעם אני קוראת מאמר שהיא מפרסמת בעיתון "הארץ".

המאמר האחרון "ארץ חדשה", התפרסם לפני ששה שבועות, ומאז קראתי אותו כמה פעמים, והוא מונח על שולחני להצעות נוספות. במאמר, בין השאר, משרטטת תומר את דמותה של המדינה, שאולי תצמח לנו אחרי הטלטה של השבעה באוקטובר:

- בישראל שבאופק, השוויון בין נשים וגברים יהיה עובדת יסוד – בחוק, בשדה הקרב וסביב שולחן הממשלה, את ישראל שבאופק ינהיגו נשים...
- ישראל שבאופק תשנן את סיפורי הגבורה של התצפיתניות שהזהירו, למרות שאיש לא שעה לאזהרותיהן, של רחל אדרי ושל יוכבד ליפשיץ, שבמקום שבו לא היו אנשים, הן היו נשים, והצילו גם חיי אדם וגם את צלם האדם.
- ישראל הזו תנהג בחמלה, בדאגה, בשוויון ובכבוד בבעלי מוגבלויות, נכים, פגועי גוף ונפש, באופן שיאפשר להם להיות שותפים ולתרום את הקול החשוב שלהם לחברה...
- ישראל שבאופק תקפיד לתעדף חקלאות ישראלית. היא תאפשר בטחון תזונתי בשגרה ובחירום, גם בזמנים של שינוי אקלים ומשברים גלובליים. תעשיית ההייטק הישראלית תציע חדשנות טכנולוגית לצד חלוציות חברתית ואזרחית. ישראל הזו תדאג גם לשטחים הפתוחים, לטבע. נשרים ועופות דורסים ישובו לקנן ולשגשג בה, לא רק לסייע בזיהוי גופות.
- ישראל הזו לא תוכל להיות "נורמלית" ולא תשאף לכך. המונים יסתובבו בה עם טראומה מדממת ועם תחושת הפקרה וחורבן. סתם נורמליות, לא תספיק כאן. יצירת מעטפת ממוסדת וממומנת היטב מכספים ציבוריים, של טיפול מקצועי וריפוי נפשי היא תנאי הכרחי להמשך החיים כאן, גם תמיכה מסיבית בתרבות, באמנות ובמחקר, כל מה שמייצר משמעות, טעם ופשר, כל מה שיוצר ומגלה יופי, ומאפשר עיבוד קולקטיבי של זוועות, וגם הפניית המבט לכוכבים.

- ישראל שבאופק תתאפשר רק אם נפסיק להדחיק את המציאות. ביהודה, שומרון ועזה חיים מיליוני פלסטינים בלא מדינה, והם לא הולכים לשום מקום. שום כתישה, ניתוץ והשטחה, שום גדרות, טכנולוגיה ובינה מלאכותית, שום מיסוך, הרתעה והסתה, לא יוכלו להעלים את המציאות. סכסוכים פותרים, לא מנהלים...

אלה הם כמה קטעים, קצת מקוצרים על ידי, מתוך המאמר של תומר שדמי (המעוניינים לקרוא את המאמר השלם, יפנו אלי, ובשמחה אעביר אליהם את הצילום). אני גאה בכך שתומר גדלה אצלנו בבית ספר "עמק החולה". אולי היא לא תהיה ראש ממשלה, אבל, לגבי, היא בהחלט התוותה מבט חדש ורענן על מה שאני רוצה שיהיה כאן במדינת ישראל.

ולכן אסיים במשפט הבא:

- **אין לי ארץ אחרת:**

זו הכותרת ואלה המילים: פה נולדתי ופה חיי. אין לי ארץ אחרת.

שבת שלום

תמר וולפין

בית כפר הנשיא משתתף בצערו של
אילן מדינה עם פטירתו ללא עת של אחיו
משה שור מדינה ז"ל
אילן, שלא תדע עוד צער

שירי מלחמת חרבות ברזל

השיר נכתב לכבוד יום הולדתו של כפיר, התינוק הקטן שנשאר בשבי וחוגג יום הולדת שנה בתאריך 18.1.24,

השיר צולם בהשתתפות משפחת ביבס המורחבת ואמני הילדים המוכרים.

שירי וירדן, אריאל וכפיר, כל עם ישראל, מחכים לשובכם, בריאים ושלמים.

קוראים לי ג'ינג'י

קוראים לי ג'ינג'י, נשארתי מאחור.

אומרים אני גיבור.

אנלא יודע למה...?

קוראים לי ג'ינג'י;

את זה יודעים כולם,

אפילו בעולם.

אנלא יודע למה...?

כשאני צריך חיבוק גדול,

אז אמא כאן איתי,

מטפס עליה.

רוצה על הידיים.

היא עוטפת מרגיעה,

ואומרת שנדע שהלב שלה מלא

באהבה.

קוראים לי ג'ינג', נשארתי מאחור.
אומרים אני גיבור.
אנלא יודע למה...?

מצייר ציור של לב.
אמא למה את בוכה?
תני לי את היד,
אהיה כמו אבא.

כולנו ג'ינג'ים, נשארנו מאחור.
אומרים שהוא גיבור.
הוא לא יודע למה...?

משחקים פה את משחק השקט.
אני עושה פרצוף,
ואמא מסמנת בידיים,
בסוד לוחשת לי,
"אתה אהוב ליבי".
"שומרת עליכם פה שתדע".

קוראים לי ג'ינג'י;
את זה יודעים כולם,
אפילו בעולם.
אנלא יודע למה...?

לא תמיד מבין הכל;
אני כל כך רוצה לשאול.
חולם לי ומיד שמע קול.

אנחנו ג'ינג'ים;
את זה יודעים כולם,
אפילו בעולם,
אנלא יודע למה...?

כולנו ג'ינג'ים, נשארנו מאחור.
אומרים שהוא גיבור,
הוא לא יודע למה...?

אנחנו ג'ינג'ים;
את זה יודעים כולם,
אפילו בעולם,
אנלא יודע למה...?

ג'ינג'י. ג'ינג'י. ג'ינג'י. ג'ינג'י.
קוראים לי ג'ינג'י,

הנכם מוזמנים
להשקת הספר
הלב של סבתא רותל

מאת שושנה שרקי

הלב של סבתא רותל
"אוי, איך האלט נישט אויס"

שושנה שרקי

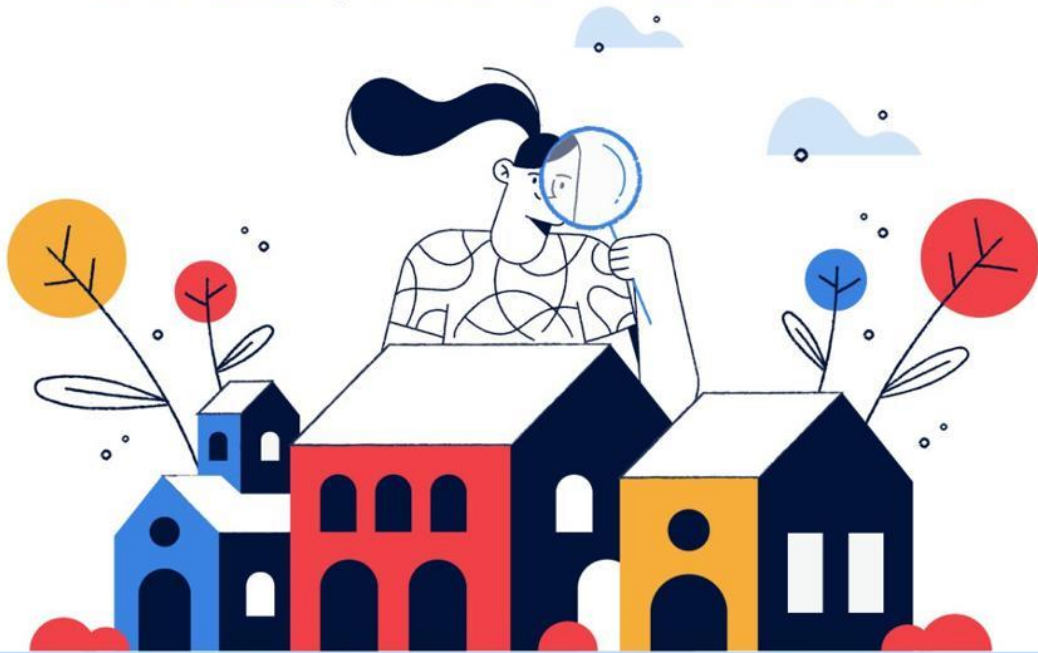
ביום שבת 20/1/24
בשעה 11:00
בלב הקיבוץ
כיבוד ייגוש

כולם מוזמנים באהבה, כדאי לכם.

ממשיכים לצמוח!

שיחת הסבר למעוניינים בנושא תהליך קליטה
ורכישת נכסים בשטח הקיבוץ
ביום שני, 29.1 | בשעה 19:30
במועדון (לב הקיבוץ)
סיור נכסים ביום חמישי 01.02 | בשעה 14:00

אירנה, מ. צמיחה דמוגרפית
Irenazaf8@gmail.com • 052 - 6265891

19.1 ג'וני הרמץ

ריטה ראובינוב

לביא חייט

20.1 צביה כץ

21.1 גיא וגנר

22.1 שחר פורת

23.1 רוי בוסקילה

ראג'אן קיטה

נמרוד פלמה

עופר עוזיאל

24.1 חוה קונריקוס

דורית רוזנקרנץ

גידי בר דוד

לגזור ולשמור / נעם חורב

את השיר הזה יש לגזור
ולתלות על המקרר
כי אחרי שהכול ייגמר
אחרי שעשן השריפה יתפזר
אחרי שספירת הנופלים תיעצר - אנחנו נישאר.

ואסור שנשכח

איך נתנו כל כך אחד לשני

איך ישב ימני עם שמאלני

קיבוצניק עם עירוני

דתי עם חילוני

איך הסתדרנו - גם אתה ואני

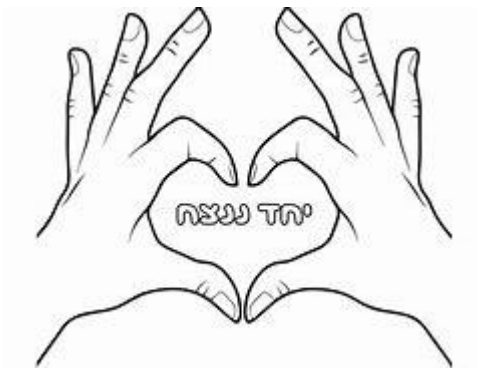
שלא נתקבץ רק סביב אסונות
שנמצא בנו את האומץ להשתנות
שנזכור גם אחרי שהכול יירגע
אין לנו קמטים מיותרים לדאגה

שנחרוט על העור את צוואת הרוקדים

שלנצח נהיה מאוחדים

שלא נתפתה לפוליטיקה זולה

שנלך בדרכי מחילה וחמלה

שלא נחזור על אותה הטעות
 שגם בתוך מבוכי המציאות
 נחפש את הטוב כבר מעכשיו
 שלא נגלה בסופו של הקרב
 שהכול היה בעצם לשווא

את השיר הזה יש לגזור
 ולתלות על המקרר
 כי אחרי שהכול ייגמר
 אחרי שעשן השריפה יתפזר
 נצטרך לבנות חיים
 ממה שיישאר.

